Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen
Paleizenstraat 154
1030 Schaarbeek
info@cbar-bchv.be
www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

van 12 maart 2013

Aanwezig:

Dames: Anakhasyan (Convivial), D'Hoop (IOM), Lepoivre (BCHV), Kerstenne (Croix-Rouge), Machiels (Fedasil), Reulens (KM-I), Van Balberghe (CGVS), van der Haert (BCHV), Vanhees (BCHV), Verbruggen (Foyer), Zeinstra (VwV)

Heren: Beys (Caritas), Claus (DVZ), Henkinbrant (ADDE), Jacobs (RvV), Van Der Straeten (Rode Kruis)

Opening van de vergadering

1. Mevrouw van der Haert opent de vergadering om 10u00, slechte weersomstandigheden lagen aan de basis van het te laat komen van sommige deelnemers.

Goedkeuring van het verslag van de contactvergadering van 12 februari 2013

2. Het verslag werd goedgekeurd zonder opmerkingen.

Mededelingen van de DVZ (de heer Claus)

3. In februari 2013 waren er in totaal 1.392 asielaanvragen (het laagste cijfer sinds lange tijd) waarvan 1.325 op het grondgebied, 31 in gesloten centra en 36 aan de grens. Op het grondgebied betekent dit een gemiddelde van 66,25 aanvragen per werkdag (20 werkdagen). Dit stelt in absolute cijfers een afname van 252 aanvragen voor en een afname van 4,43 aanvragen per werkdag vs. januari 2013. In vergelijking met februari 2012 (1.884 asielaanvragen), stelt men een afname van 492 asielaanvragen vast.

4. De tien voornaamste herkomstlanden waren in februari 2013: Afghanistan (161) (+15 vs. januari 2013), Guinee (135) (-29), Rusland (90) (-30), DRC (87) (-20), Syrië (64), Irak (58) (+2), Kosovo (55) (-34), Albanië (43) (-3), Kameroen (40) (-7) en Macedonië (34) (-4). In de gesloten centra werden de aanvragen vooral ingediend door personen afkomstig uit Marokko (4) en Kosovo (3). Aan de grens kwamen de aanvragen vooral van personen afkomstig uit Palestina (5) en Syrië (5).

5. In februari 2013 heeft DVZ in totaal 1.517 beslissingen genomen: 990 asielaanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 325 (meervoudige) asielaanvragen werden niet in overweging genomen (13quater) en 95 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (26quater). Bovendien werden 107 asielaanvragen zonder voorwerp verklaard. In gesloten centra heeft DVZ 27 asielaanvragen afgesloten: 18 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 7 aanvragen werden niet in overweging genomen (13quater), 2 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening en geen asielaanvraag werd zonder voorwerp verklaard. Aan de grens heeft DVZ 37 asielaanvragen afgesloten: 27 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 8 aanvragen werden niet in overweging genomen (13quater) en 2 aanvragen werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (25quater).

6. In februari 2013 waren er 525 meervoudige asielaanvragen, waarvan 360 een 2e aanvraag, 117 een 3e aanvraag en 48 een 4e aanvraag en meer waren. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door asielzoekers afkomstig uit Guinee (63), Afghanistan (61), Rusland (50), Irak (40) en Kosovo (37).

7. In februari 2013 waren er 12 opsluitingen op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage39bis – in afwachting van de behandeling van de aanvraag). Wat de Dublindossiers betreft, waren er 49 opsluitingen, waarvan 4 op grond van artikel 51/5 §1 (bijlage39ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (9), Duitsland (6), Polen (6), Spanje (5) en het Verenigd Koninkrijk (5). Er waren geen opsluitingen op grond van een meervoudige asielaanvraag en er werden geen gezinnen met kinderen overgebracht naar een terugkeerwoning.

8. In februari 2013 waren er 322 ‘Eurodac-hits’ – 48 minder dan in januari 2013. De voornaamste EU-lidstaten waar een ‘Eurodac hit’ voor aangetroffen werd, waren: Duitsland (43), Griekenland (39), Polen (36), Frankrijk (32), Italië (29), Spanje (26), Nederland (21), het Verenigd Koninkrijk (18), Zweden (16) en Zwitserland (15).

9. In februari 2013 heeft de DVZ 75 NBMV ingeschreven als gevolg van een asielaanvraag op het grondgebied. Er waren 59 jongens en 16 meisjes. 6 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 19 tussen 14 en 15 jaar oud en 50 tussen 16 en 17. De voornaamste herkomstlanden van deze NBMV waren: Afghanistan (24) en Guinee (17).

10. Het BCHV stelde schriftelijk op voorhand volgende vraag: "*De cijfers van januari laten een opvallende stijging zien van het aantal detenties o.b.v. art. 74/6 1§bis VW (in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag): 13 i.p.v. 0 à 4 per maand tot nu toe. Kunt u toelichten hoe dat komt? Om welke motieven worden asielzoekers opgesloten? Om andere redenen dan voorheen?"* De heer Claus merkt op dat dit (ondanks de stijging) nog steeds een laag cijfer is. Er vallen onder dat artikel 15 mogelijke opsluitinggronden waarvan geen aparte statistieken worden bijgehouden. In de praktijk gaat het meestal om meervoudige asielaanvragen of personen die het nemen van vingerafdrukken bemoeilijken. Er was ook een geval waarin een ministerieel besluit tot terugwijzing was genomen, maar exacte cijfers zijn er niet. De heer Claus eindigt met de opmerking dat dit cijfer waarschijnlijk gestegen is omdat er meer kandidaten onder het artikel vallen wegens meer meervoudige asielaanvragen.

11. Volgende vraag werd eveneens schriftelijk aan DVZ overgemaakt door het BCHV: "*Kunt u het statuut van de bilaterale terugnameakkoorden verduidelijken? Met welke landen heeft België dergelijke akkoorden? Kunnen die ergens geraadpleegd worden?"* De heer Claus verwijst voor niet-asielgerelateerde vragen door naar de Directeur-generaal. De website van Vluchtelingenwerk Vlaanderen vermeldt het antwoord op parlementaire vragen i.v.m. terugname akkoorden. Link naar de website
http://www.vluchtelingenwerk.be/bestanden/parlement/12.12.03,Kamer,V&A,Bull091,Het-beheer-van-migratiestromen.---Overnameovereenkomsten-met-de-landen-van-herkomst.pdf

12. Mevrouw Lepoivre wijst op de vaststelling van de stijging van het aantal gevallen waarin de DVZ een 13quater aflevert in de luchthaven, wat in de praktijk een beroep in UDN bij de RvV onmogelijk maakt aangezien artikel 51/8 niet voorziet in een vordering tot schorsing. Het arrest nr. 83/94 van het Arbitragehof van 1 december 1994 oordeelt nochtans dat er in principe een opschortende werking dient te zijn. De afwezigheid van een vordering tot schorsing "*is (…) slechts van toepassing op een louter bevestigende beslissing"* (B.7), ten einde een spiraal van asielaanvragen louter en alleen om de vlucht te missen tegen te gaan. Nochtans oordeelt het Hof "*Als de vreemdeling nieuwe gegevens aanvoert, maar de bevoegde Minister of diens gemachtigde oordeelt dat zij niet van dien aard zijn dat daardoor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 wordt aangetoond, is artikel 50, derde en vierde lid (oude nummering), niet van toepassing.*" Het lijkt er op dat de praktijk van DVZ niet overeenkomt met de rechtspraak van het Arbitragehof. Hoe kan deze praktijk verklaard worden en kunnen er cijfers gegeven worden van het aantal afgeleverde 13quaters in detentie en hoeveel daarvan in de luchthaven? De heer Claus antwoordt dat hierover geen cijfers worden bijgehouden, maar dat dit slechts zelden voorkomt en enkel indien het duidelijk is dat er in de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk niets fundamenteels zit en geen duidelijke nieuwe elementen worden aangevoerd. Volgens de heer Claus zijn er recent slechts 1 à 2 zulke gevallen geweest waarvan er één gefraudeerd had met zijn nationaliteit, het om de 5e asielaanvraag ging en de vorige aanvraag 2 dagen ervoor ingediend werd.

Hier was het met andere woorden duidelijk dat de asielaanvraag slechts werd ingediend om repatriëring te vermijden.

13. Mevrouw Kerstenne merkt op dat er tegenwoordig aan asielzoekers met een beroep bij de RvV dat ongegrond verklaard wordt, geen BGV meer wordt gestuurd naar de opvangcentra en vraagt zich af of dit toevallig is of als er sprake is van een link tussen eventuele ongegronde beroepen en de afwezigheid van een BGV. Na contact met de RvV, meldt de heer Claus het volgende: het ongegrond verklaren van een beroep is een beschikking van de RvV die naar de asielzoeker wordt gestuurd en niet naar DVZ, het is immers geen arrest. Als de asielzoeker reageert op die beschikking, dan zal er een zitting volgen met een arrest. Als de asielzoeker niet reageert op de beschikking, volgt zonder een zitting het feitelijke arrest van de RvV. Deze arresten worden overgemaakt aan DVZ en pas dan zal een BGV volgen. De verwarring is hier blijkbaar tussen de beschikking van de RvV en het arrest van de RvV.

14. Mevrouw Zeinstra zegt te weten dat SEFOR niet van toepassing is op mensen die in Fedasil-centra verblijven, maar dat ze vaststelt dat in de opvang van VwV SEFOR wel wordt toegepast. Ze vraagt zich af of DVZ al dan niet kan zien wie er in het opvangnetwerk zit met betrekking tot de SEFOR-procedure. Er wordt in de praktijk namelijk vastgesteld dat sommige asielzoekers in de kleinschalige opvang toch worden opgeroepen door SEFOR. De heer Claus antwoordt hierop dat SEFOR niet van toepassing is binnen de Fedasil-centra, omdat uitgeprocedeerde mensen daar worden doorverwezen naar terugkeerplaatsen, waar dit niet het geval is in de andere opvang. Hij voegt toe dat in gevallen er geen nieuwe code 207 wordt toegekend en de asielzoekers geregistreerd worden als verblijvende op een privéadres, ze geen terugkeerplaats toegewezen zullen krijgen en op die manier onder de SEFOR-procedure vallen. Er komt een vergadering met Fedasil en SEFOR om dit uit te klaren.

15. Mevrouw Lepoivre vraagt zich af of de asielaanvraag in Dublin-gevallen waarin België bevoegd wordt na het verstrijken van de termijn (6 maand of 18 maand), en waarin de procedure wordt voortgezet, wordt beschouwd als een nieuwe aanvraag of het voortzetten van de eerste asielaanvraag. Volgens de heer Claus worden deze gevallen geregistreerd als nieuwe asielaanvraag ook al werd er voorheen geen beslissing genomen door het CGVS. Ze worden bijgevolg wel altijd overgemaakt aan het CGVS.

<u>Mededelingen van het CGVS (mevrouw Van Balberghe)</u>

16. In februari 2013, meldt mevrouw Van Balberghe, heeft het CGVS 1.675 beslissingen genomen waarvan 242 erkenningen van het vluchtelingenstatuut en 183 toekenningen van de subsidiaire bescherming. De voornaamste herkomstlanden van deze vluchtelingen waren: Afghanistan, Guinee,

China, DRCongo, Irak en Iran. En wat de toekenning van subsidiaire bescherming betrof, waren de voornaamste herkomstlanden: Syrië, Afghanistan, Somalië, Irak en Iran.

17. Mevrouw Van Balberghe beantwoordt vervolgens de voorafgestelde schriftelijke vragen van het BCHV:

18. "*Worden Tibetanen afkomstig uit India nog steeds geacht niet terug te kunnen naar dat land en er toegang te hebben tot een verblijfsstatus en/of beschermingsstatus? En wordt in dat geval nog steeds hun vluchtelingenstatus erkend door het CGVS?*" Mevrouw Van Balberghe zegt dat Tibetanen, waarvan de Chinese nationaliteit is vastgesteld, de status van vluchteling verkrijgen ongeacht hun verblijf in India. Hun vrees wordt uitsluitend geanalyseerd ten opzichte van het land waarvan ze de nationaliteit bezitten. De heer Beys reageert hierop met de vraag of de vrees van Afghaanse asielzoekers ook geanalyseerd wordt ten opzichte van hun nationaliteit, ongeacht hun eventueel verblijf in Iran of Pakistan. Mevrouw Van Balberghe antwoordt dat ze zich hierover gaat informeren.

19. "*In 2012 werden 28 personen afkomstig uit Servië erkend. Dit is opvallend, aangezien het een zgn. veilig land van herkomst betreft. Kunt u zeggen om welke profielen (of vervolgingsgronden) het gaat?*" Mevrouw Van Balberghe wijst erop dat ze niet over dezelfde cijfers beschikt. Volgens de cijfers van het CGVS waren er 17 erkenningen in 2012, 7 voordat de wet over 'veilige landen' van kracht werd en 10 daarna. Het betreft m.n. gendergerelateerde erkenningen (intra-familiaal geweld), vendetta of gevallen van toepassingen van het principe van gezinseenheid (gezinshereniging).

20. "*Alle Syriërs krijgen een beschermingsstatuut van het CGVS (tenzij er sprake is van nationaliteitsfraude en in geval van technische weigering); het overgrote deel subsidiaire bescherming. Hoe beoordeelt het CGVS het risico dat iemand loopt die zijn deelname aan de vreedzame protestacties tegen het regime als vluchtreden inroept: is er sprake van vervolgingsrisico omwille van de politieke overtuiging of enkel een risico op ernstige schade omwille van het veralgemeend geweld ten gevolge van het gewapend conflict?*" Mevrouw Van Balberghe wijst erop dat de Syrische dossiers individueel behandeld worden, na analyse van verklaringen en voorgelegde documenten van verzoeker. Vluchtelingenstatuut of subsidiaire bescherming wordt toegekend naar gelang het profiel van betrokken persoon.

21. "*Is voor wat de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus aan Afghanen omwille van veralgemeend geweld ten gevolge van gewapend conflict nog steeds de regionale afkomst bepalend? De recentste SRB van Cedoca m.b.t. de veiligheidssituatie in Afghanistan (juni 2012) vermeldt namelijk dat de rapporten op basis waarvan de regionale veiligheidssituatie werd beoordeeld (die van ANSO) niet meer gebruikt worden. Op basis van welke informatie wordt een eventueel regionaal onderscheid dan bepaald?"* Mevrouw Van Balberghe zegt dat de regionale

herkomst een bepalend element is omdat situaties verschillen van regio tot regio. De ANSO rapporten blijven gebruikt worden zoals ook andere informatiebronnen maar worden niet meer geciteerd: deze tweewekelijkse verslagen worden niet publiek gemaakt (in tegenstelling met de verslagen die om de drie maanden gepubliceerd worden).

22. Mevrouw Van Balberghe komt even terug op de vraag van de heer Beys m.b.t. het gebruik van de Irakese documenten van burgerlijke stand om de identiteit vast te stellen. Ze wijst erop dat de dienst documenten van het CGVS zich voornamelijk baseert op de geboorteakte omdat het m.n. het eerste schriftelijk document is en dus betrouwbaarder dan de identiteitskaart waarop meestal fouten vermeld staan. De heer Beys zegt zijn twijfels te hebben over deze praktijk omdat de identiteitskaart de wil van de Irakese autoriteiten verwoordt en ook eventuele identiteitsveranderingen weergeeft. De geboorteakte kan ook achterhaald zijn.

23. Mevrouw Van Balberghe informeert dat de (monocamerale en bicamerale) wetsontwerpen die wijzigingen aanbrengen aan de asielprocedure, in principe eind maart zouden goedgekeurd worden tijdens een plenaire zitting en begin mei van kracht zullen gaan. Ze wijst erop dat het CGVS van plan is een sessie te organiseren om de nieuwe behandeling van de meervoudige asielaanvragen uit te leggen en ook meerdere andere wijzigingen van de wet.

24. Mevrouw Blommaert wijst erop dat het KB van 26 mei 2012 tot vaststelling van de veilige herkomstlanden voorziet in een evaluatie van deze lijst minstens één keer per jaar en geeft aan dat het KB na 6 maanden al geëvalueerd wordt. Ze zou graag willen weten of het CGVS deze lijst van veilige herkomstlanden al heeft geëvalueerd en adviezen heeft geformuleerd en, indien zo, of deze adviezen gepubliceerd worden. Mevrouw Van Balberghe zegt dat men bezig is de laatste hand te leggen aan deze adviezen waarna ze aan de Staatssecretaris zullen worden voorgelegd. De beslissing om ze al dan niet te publiceren ligt bij haar.

25. Mevrouw Blommaert (Ciré), die gezien de weersomstandigheden de vergadering niet kon bijwonen, verzoekt om volgende vraag te stellen: « *Senegal en Kameroen behoren tot de top 10 asielzoekers' landen voor 2013, kunt u ons wat meer zeggen over het profiel van deze asielzoekers en over huidig beleid van het CGVS hieromtrent?* » Mevrouw Van Balberghe antwoordt dat het voornamelijk draait rond seksuele geaardheid. Wat Senegal betreft, is het CGVS van mening dat op basis van objectieve informatie over dat land, er geen sprake is van groepsvervolging voor homoseksuelen. Het CGVS kent de vluchtelingenstatus dus pas toe wanneer de verklaringen betreffende seksuele geaardheid en de aangehaalde vervolgingen geloofwaardig zijn. Maar wat Kameroen betreft, is het CGVS van mening dat op basis van objectieve informatie er wel degelijk sprake is groepsvervolging voor homoseksuelen. In dit verband is seksuele geaardheid voldoende om de vluchtelingenstatus te verkrijgen op voorwaarde dat de aangehaalde seksuele geaardheid geloofwaardig geacht wordt.

Mededelingen van RvV (de heer Jacobs)

26. In januari 2013 bedroeg de totale input in asielmaterie bij de RvV 1.253 beroepen - een stijging in vergelijking met december 2012 (1.034 beroepen). Daartegenover staat voor dezelfde periode een output van 1.199 arresten. Op 1 februari bedroeg de werklast in asielmaterie 5.390 dossiers - dit is exclusief de historische achterstand van de VBC m.n. 899 hangende beroepen.

27. Qua input ging het in januari 2013 om beroepen ingediend door asielzoekers uit Guinee (144), Rusland (97), Albanië (86), Kosovo (80) en Afghanistan (62). Voor beroepen na een meervoudige asielaanvraag ging het in januari 2013 om asielzoekers uit Guinee (11), Afghanistan (4), DRCongo (5), Rusland (4) en Somalië (2).

28. In januari 2013 werden er 69 beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld en 27 beroepen in versnelde procedure.

29. De output bedroeg voor 89,4 % weigeringen (872 arresten), 2,1% erkenningen van de vluchtelingenstatus (20), 0,6 % toekenningen van de subsidiaire bescherming (6) en 7,9 % annulaties (77). De technische weigeringen (in toepassing van artikel 55 van de Vreemdelingenwet) en afstanden van geding zijn hier niet bij inbegrepen.

30. Het aantal hangende beroepen in de migratiecontentieux bedraagt 17.192. In januari 2013 was er een input van 1.514 (annulatie)beroepen, voor een output van 736 arresten. Het merendeel van de beroepen werd aangetekend tegen weigeringen op grond van artikelen 9.3, 9bis (431) en 9ter-aanvragen (454).

31. Voor het jaar 2012 bedroeg het percentage van erkenningen (vluchtelingen- en subsidiaire beschermingstatus) 3,5 %, het percentage van negatieve beslissingen 89,5% en van annulaties 7%.

32. De heer Jacobs komt terug op de vraag die gesteld werd tijdens de vorige contactvergadering in verband met de cijfers per taalrol en moet jammer genoeg meedelen dat Mevrouw de Eerste Voorzitster hierop geen gunstig antwoord heeft gegeven.

33. Mevrouw Kerstenne zegt kennis te hebben van meerdere gevallen waarbij asielzoekers twee keer geconvoceerd worden voor zittingen bij de RvV. Ze vraagt wat de oorzaak van deze 2de convocatie is en of er een toename is van het aantal 2de audities. Uit informatie verkregen van de hoofdgriffier van de Raad, kan de heer Jacobs meedelen dat dit eerder uitzonderlijk voorkomt. Het is mogelijk dat de magistraat zowel in de gewone als de schriftelijke procedure een tussenarrest neemt om het dossier nog eens ten gronde te bekijken bijvoorbeeld als er nieuwe elementen op de zitting

worden bijgebracht door de advocaat. Het is misschien mogelijk omdat er jaarlijks meer beroepen worden behandeld dat dit ook meer voorkomt. In 2012 werden er 3.361 dossiers volgens de schriftelijke procedure behandeld. In 2.303 dossiers vroeg de verzoekende partij om gehoord te worden m.a.w. in 68% van de gevallen. Dit is aanzienlijk gestegen t.o.v. de jaren voordien. Mevrouw van der Haert vraagt of er eventueel cijfers zijn over de zaken die terug op de rol worden geplaatst, in antwoord op een audiëntieverzoek van de advocaat in de context van een schriftelijke procedure. De heer Jacobs zegt hierover geen cijfers te hebben.

34. Mevrouw Blommaert (niet aanwezig wegens de weersomstandigheden) vroeg om volgende vraag te stellen: « *Nu het arrest Singh vs. België definitief is en rekeninghoudend met wat het Europese Hof in het licht stelde in de context van een geloofwaardigheidanalyse, vraagt ze zich af of de Raad een algemene vergadering (art.39/12) gaat organiseren voor een gelijkaardige situatie (een familie Sikh uit Afghanistan wiens recent verblijf en nationaliteit niet geloofwaardig werden verklaard) als antwoord op de kritiek van het Hof en om de eenheid van rechtspraak te waarborgen, zoals dit gebeurde na het arrest MSS vs. België en Griekenland?* De heer Jacobs weet het niet. Een zitting in algemene vergadering wordt wel voorbereid in de context van beroepen gelijktijdig ingesteld tegen een BGT en een 9bis of 9ter.

Mededelingen van UNHCR

UNHCR verontschuldigt zich voor haar afwezigheid wegens de slechte weersomstandigheden.

Mededelingen van IOM (mevrouw D'Hoop)

35. In februari 2013 heeft IOM 396 personen begeleid bij hun vrijwillige terugkeer. De voornaamste terugkeerlanden waren: Rusland (63), Servië (41), Brazilië (32), Irak (29), Armenië (27) en Oekraïne (27). Sinds januari 2013 zijn er in totaal al 733 personen vrijwillig teruggekeerd. Dit is een stijging ten opzichte van dezelfde periode in 2012.

36. De vrijwillige terugkeerders kwamen voornamelijk uit de provincie Antwerpen (115), het Brussels Gewest (101) en de provincie Luik (49).

37. De vrijwillige terugkeerders waren naar IOM georiënteerd door m.n. NGO's (238), Fedasil (110) en Croix-Rouge/Rode Kruis (37).

38. De heer Beys deelt mede dat de Sanctierichtlijn uiteindelijk omgezet werd in Belgisch recht. Deze richtlijn voorziet m.n. in het recht voor irreguliere werknemers om hun vroegere werkgevers aan te klagen voor het niet-betalen van hun lonen. De heer Beys informeert verder dat deze wet enkel toegepast wordt als de immigranten toegang krijgen tot de informatie. Hij wil graag weten of

IOM in dit verband maatregelen zal treffen. Mevrouw d'Hoop zegt dat IOM het probleem nog niet heeft aangepakt maar beoogt dit met de partners te overleggen.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

39. Mevrouw Machiels kondigt aan dat er gewerkt wordt aan nieuwe fiches met de belangrijke cijfers die maandelijks ter beschikking zullen worden gesteld omdat er steeds meer vragen gesteld werden over de cijfers en een extra toelichting nodig leek.

40. Mevrouw Machiels legt uit dat de cijfers van Fedasil verschillend zijn dan deze van DVZ en dit om verschillende redenen. In februari 2013 zijn er voor Fedasil in totaal 1.587 *personen* die asiel hebben aangevraagd (daar waar DVZ cijfers geeft van het aantal *dossiers*). 870 daarvan zijn daadwerkelijk in de opvang gestroomd. Hiernaast zijn er nog 451 andere personen ingestroomd en dit zijn vooral gezinnen die in de opvang zitten via het KB van 2004 en vroegere 'no shows' die nu wel in de opvang terecht zijn gekomen. De netto instroom bedraagt daardoor voor februari 1.321 personen. Diegene die niet instromen maar wel asiel hebben aangevraagd zijn de zogenaamde 'no shows', mensen die op een privéadres wonen, en meervoudige asielaanvragers zonder toewijzing van een opvangplaats. De uitstroom in februari 2013 komt neer op 1.958 personen, wat wil zeggen dat er vorige maand 637 personen meer uitstroomden dan binnenkwamen. In februari vorig jaar was deze tendens nog omgedraaid en waren er 9 personen meer in dan uit. Op een gemiddelde werkdag in februari 2013 was er sprake van 66 personen in per dag, vorig jaar was dit nog 98.

41. Wat de profielen betreft voor de asielaanvragen van februari 2013, zijn 39% alleenstaande mannen, 46% gezinnen, 10% alleenstaande vrouwen en bijna 4 % NBMV. De voornaamste herkomstlanden van de bewoners die in februari 2013 het opvangnetwerk bezetten, waren Afghanistan, Guinee, Rusland, DR Congo en Servië (inclusief Kosovo). Per februari 2013 zijn er in het hele opvangnetwerk 23.804 plaatsen, waarvan er 20.240 bezet zijn. Dit betekent een bezettingsgraad van 85 %. Sinds meerdere jaren is dit cijfer niet meer zo laag geweest.

42. Het BCHV maakte voorafgaandelijk volgende vraag schriftelijk over: "*Fedasil werd op 24 januari jl. in kortgeding veroordeeld door de arbeidsrechtbank te Brussel om, in toepassing van het Cimade-arrest van het Hof van Justitie (nr. 179/11, 27 september 2012), opvang te blijven voorzien voor de asielzoeker waarvoor al een overnameakkoord is met een andere EU-lidstaat in het kader van de Dublin II-Verordening, en dat tot aan de effectieve transfer van de betrokkene naar die lidstaat. Zal Fedasil in het vervolg automatisch voorzien in opvang voor personen in dergelijke situatie?*" Hierop antwoordt mevrouw Machiels dat Fedasil zijn positie hierover voorlopig niet zal wijzigen. Fedasil zal dus niet automatisch in opvang voorzien.

43. Volgende vraag werd eveneens door het BCHV schriftelijk gesteld: "*Na erkenning van de vluchtelingenstatus mag de betrokkene nog maximaal twee maand in een opvangcentrum verblijven. Veel personen in die situatie hebben binnen die periode echter nog geen verblijfsvergunning in handen en zijn nog niet ingeschreven in het vreemdelingenregister en hebben evenmin van CGVS een attest bekomen dat hun status bevestigt. Daardoor is het voor hen onmogelijk werk te vinden of zich bij een OCMW in te schrijven, waardoor ze dus ook moeilijk voor een woning in aanmerking komen. Hoe strikt past Fedasil in dergelijke situaties de twee maandenregel toe? Kan de twee maand niet beginnen lopen vanaf, of op zijn minst verlengd worden tot iemand effectief ingeschreven is in het vreemdelingenregister*?" Mevrouw Machiels haalt aan dat er werkzaamheden gepland zijn over de transitie van materiële naar financiële steun. Dit soort vragen kan voorgelegd worden aan deze werkgroep die dan zal bepalen welke praktische maatregelen genomen kunnen worden om de uitstroom te vergemakkelijken. Het principe nu is dat er geval per geval wordt geoordeeld om uitstel toe te kennen, maar dat dit voornamelijk gebeurt wanneer de potentiële vertrekdatum gekend is op moment van de aanvraag van uitstel. Mevrouw van der Haert merkt in dit kader op dat de vraag naar een vlotte aflevering van documenten tevens aan het CGVS gericht kan worden.

44. Mevrouw Kerstenne merkt op dat, wat 9ters betreft, er nu een kortere tijd zit tussen de ontvankelijkheidbeslissing en de beslissing ten gronde. Om te vermijden dat personen die net verplicht de opvang hebben verlaten na een ontvankelijke 9ter en direct erna eventueel een negatieve beslissing ten gronde krijgen, met alle gevolgen van dien, zou volgens mevrouw Kerstenne een debat wenselijk zijn over de vraag tot behouden van personen met ontvankelijke 9ters in de opvang tot de beslissing ten gronde. Mevrouw Machiels antwoordt hierop dat een debat gelanceerd kan worden. Voor bewoners met een ontvankelijke 9ter én een lopende asielprocedure zou kunnen herbekeken worden of een doorstroom naar financiële hulp nog nodig is wanneer de beslissing ten gronde over de regularisatie meteen erna volgt. Maar ook dit zal deel uitmaken van de werkzaamheden omtrent de transitie naar financiële steun (zie punt 43).

Volgende contactvergaderingen vinden plaats

op dinsdag 9 april, 14 mei en 11 juni 2013

bij Fedasil